

Kom in actie voor COME via PIF-world

Vierdaagse 2018 door Jan Halin levert € 1.200,- op voor COME

COME is naarstig op zoek naar fondsen om de toekomst van de seminars veilig te stellen. Eén van de initiatieven is om u, de donateurs, uit te nodigen in actie te komen voor COME. Daartoe hebben wij ons aangemeld bij PIFworld (Pay it Forward) een donatie- en crowdfunding platform voor een betere wereld.

Bekijkt u eens de site www.pifworld.com/nl en ontdek hoeveel creativiteit er is om voor vele goede doelen gelden bijeen te harken. Als u vervolgens bij ZOEKEN COME intypt dan ziet u het resultaat van mijn sportactie: ik heb de Nijmeegse Vierdaagse gelopen met als streefbedrag voor elke kilometer 5 euro op te halen. Van de wandeltocht heb ik verslag gedaan en alle sponsors konden zo mijn prestatie volgen. En... ik heb in totaal € 1.200,- opgehaald!

Ik wil u uitnodigen om voor COME in actie te komen. Denk aan acties als een bijzondere verjaardag, jubileum, een sportprestatie. En... aarzel niet om contact met mij op te nemen om een en ander voor te bereiden. Neem daartoe contact op met mij via jan.halin61@gmail.com.

Ik hier jij daar, gedichten

Ik hier: Ghayath Almadhoun, Palestijn, geboren in een vluchtelingenkamp, woont nu als cultureel journalist in Stockholm.

Jij daar: Anne Vegter, dichter en kinderboekenschrijver, voormalig Dichter des Vaderlands.

De dichtbundel is een confrontatie van twee actuele werelden, die indringend worden beschreven deels in prozagedichten die je naar adem doen happen. Almadhoun opent de duobundel met het gedicht 'Wij' met 'Wij die zijn rondgestrooid als granaatscherven, van wie het vlees door de lucht vliegt als regendruppels, aan iedereen in deze beschaafde wereld bieden wij onze oprechte verontschuldiging aan, mannen, vrouwen en kinderen, omdat we onopzettelijk in hun veilige huizen zijn

verschenen, zonder toestemming te vragen'. Toch ziet de dichter een hoopvolle toekomst, al is die nog ver weg: 'Ik geloof dat we nog enige hoop op enige hoop hebben'. De geschiedenis ontwikkelt zich niet lineair, maar herhaalt zich; daarom is er altijd een toekomst waarop je kunt blijven hopen, een moment om opnieuw te beginnen.

De gedichten zijn een waarschuwing tegen het angstige wij-zij denken dat tot niets leidt. COME probeert met de seminars aarzelend voorbij 'het wij-zij, ik hier-jij daar' denken te gaan. Lees deze indrukwekkende bundel.

Jan Halin

Ghayath Almadhoun en Anne Vegter
Uitgeverij Jurgen Maas, Amsterdam, 2017

Wist u dat...

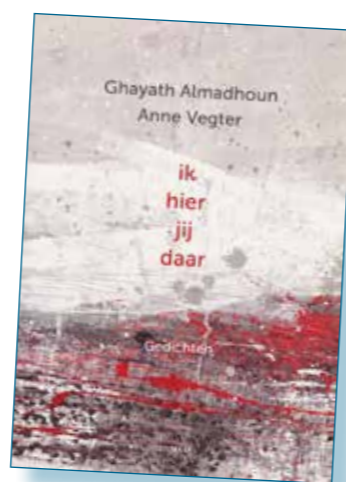
... COME in gesprek is met kamerleden van de Vaste Commissie Buitenlandse Zaken? Gesproken is met de SGP, CDA is gepland en andere fracties worden nogmaals benaderd.

... een nieuwe website wordt ontwikkeld? Graag vernemen we eventuele reacties.

... COME uw organisatie wil informeren over de dialoogseminars? Onze projectleider Maaïke maakt direct ruimte in haar agenda. Neem contact op met ons via stichtingcome@gmail.com.

... COME actief is in Netwerkbijeenkomsten als het Grote Midden Oosten Platform en Anna Lindh Foundation? Kennis en ervaringen delen, elkaar informeren en inspireren. De laatste bijeenkomst op 30 augustus heeft o.a. geresulteerd in mogelijk onderzoek van een student van Hogeschool Inholland.

... docenten van Hogeschool Inholland studenten benaderen voor evaluatieonderzoek van de dialoogseminars? We hebben data van meerdere jaren en willen trends analyseren en zicht krijgen op wensen naar mogelijkheden van vervolgvacatures als deelnemers weer thuis zijn. Hoe kunnen oud-deelnemers worden ondersteund en hoe kunnen ze elkaar ondersteunen?

LINK is een uitgave van:

stichting
C.O.M.E.
Communication Middle East

Secretariaat

Morsweg 38
2312 AE Leiden
e-mail: stichtingcome@gmail.com
www.stichting-come.nl

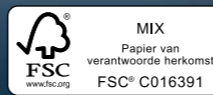
Bestuur

Casper van Dongen, voorzitter
Hans van der Vlist, penningmeester
Japke van Malde, secretaris
Hanno Wisse, Jan Halin, leden

Bankrekening:

NL04 INGB 0003 733187
t.n.v. stichting COME, Leiden

ANBI registratienr. 802124707

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C016391

LINK

Nieuwsbrief Stichting C.O.M.E.

najaar 2018

Ontmoeting is de sleutel

Ik sta op het punt (medio oktober) weer naar Israël en Palestina af te reizen om onder andere het seminar te evalueren met het comité. Ik ben benieuwd welk gevoel overheerst bij de comitéleden zo'n zes weken na het seminar. En hoe het met de deelnemers gaat... Ze zaten vol plannen en ideeën om iets in zichzelf en hun omgeving te veranderen en om zich meer te verdiepen in het conflict.

De map activity

Ik vertrok van het dialoogseminar uit Cyprus met een positief gevoel. Het seminar was heel goed verlopen. Op de eerste dag hadden mensen al een open houding naar elkaar en zaten zij na de eerste sessie door elkaar aan het diner. De dynamiek tussen de verschillende groepen en deelnemers was positief en levendig. Naarmate het seminar vorderde bleven zij in de vrije tijd met elkaar optrekken, aten ze in gemengde groepjes en zetten zij de gesprekken na de officiële sessies aan de zwembadrand of bij de maaltijden voort.

Het dialoogseminar vond dit jaar van 26 augustus t/m 5 september plaats in Droushia. Er waren 30 deelnemers, 15 vrouwen en 15 mannen, verdeeld over drie circumstantial groepen: 13 Joods Israëlische deelnemers, negen '67 Palestijnen (Palestijnen uit de bezette Weste-

lijke Jordaanoever) en acht '48 Palestijnse deelnemers (Palestijnen die in Israël wonen met een Israëlisch paspoort). Uit de evaluatieformulieren blijkt dat ruim 85% van de deelnemers universitair geschoold is. Tweederde is religieus niet actief; van de tien personen die dat wel zijn, zijn twee moslim, vier joods en drie christelijk. Eentje geeft aan traditioneel joods te zijn. Veel '48 Palestijnen geven aan dat ze zich naast '48 Palestijnen ook '67 Palestijnen voelen; een van hen omschrijft zichzelf echter als born Israeli. Van de deelnemers heeft 20% voor het seminar nog nooit iemand van de andere kant ontmoet, bijna 60% een enkele keer en ruim 20% vaak.

"De andere kant zijn ook mensen, met gevoelens, emoties en pijn, net als wij", zo luidt één van de drie lessen die een '67 Palestijnse deelnemer uit

het seminar meeneemt naar huis. De grootste hoop van een andere deelnemer is dat sommigen uit de groep ooit leiders in hun maatschappij zullen worden en dan terug zullen denken aan de gesprekken die gevoerd zijn. Tijdens de evaluatie op de laatste dag vertellen deelnemers hoe waardevol en invloedrijk deze 11 dagen waren. Ook geven zij aan dat zij veel meer begrip en kennis hebben gekregen van het conflict, van de andere kant en van de verschillende narratieven en perspectieven.

Zonder de financiële bijdragen van diverse fondsen en particuliere donateurs is het voor ons niet mogelijk om de seminars te organiseren. "Ontmoeting is de sleutel tot elke toekomstige oplossing", zoals een Israëlische deelnemer zei. Namens de deelnemers wil ik jullie van harte bedanken - en tegelijkertijd ook oproepen om gul te blijven geven.

Maaïke Hoffer
projectleider stichting COME

"De andere kant zijn ook mensen, met gevoelens, emoties en pijn, net als wij."

Een sjabbat van kracht en hoop

Tehila Wenger is een religieus-joodse deelnemster aan het COME seminar 2018. Ze groeide op in de Amerikaanse staat Ohio, verhuisde in 2015 naar Tel Aviv en werd Israëliisch staatsburger in 2016. Ze schreef een korte reflectie over haar ervaring tijdens het seminar op Cyprus.

“Voor de seminardeelnemers bereidde ik een korte uitleg voor over de joodse sjabbatviering, gebaseerd op de teksten van rabbijn A.J. Heschel. Heschel schreef dat wij mensen de wereld in eerste instantie ervaren in termen van tijd en ruimte. Tijd is angstaanjagend, omdat we er maar zo weinig controle over hebben. Mensen hebben liever te maken met ruimte: we kunnen ruimte controleren, bezitten en beïnvloeden.

De sjabbat corrigeert onze tendens om exclusief op ‘ruimte’ te focussen. Heschel schrijft: “De sjabbat is een ‘paleis in de tijd’ waarbij het doel niet is om te hebben maar om te zijn, niet te bezitten maar te geven, niet te controleren maar te delen, niet te onderdrukken maar gelijk te zijn”.

Het COME seminar is op vele manieren een ‘sjabbat’ voor de deelnemers. We doen een stap terug van de nationale strijd om land, militaire macht, economische rechten - allemaal gericht op ‘ruimte’. Tijdens deze elf dagen samen delen we dezelfde tijd, zonder bang te zijn dat we iets ‘opgeven’ aan de ander. Deze ‘tijd’ is geen concessie maar een geschenk, aan onszelf en aan de ander. Gedurende elf dagen stapten we weg van de directe

strijd, naar een tijd en plaats waar we samen leven en discussiëren en huilen, zonder angst, als gelijken.

Net zoals ik iedere week opnieuw start met kracht en kalmte verkregen tijdens de sjabbat, zo ga ik nu naar huis met nieuwe kracht en hoop over mijn invloed op het conflict.”

Engelen en duivels

“Eind augustus nam ik deel aan het seminar met zowel ‘67 en ‘48 Palestijnse groepen, als Israëliische joden. Met dertig mannen en vrouwen zaten we gedurende elf dagen in een mooi hotel op Cyprus.

Ik was er volledig van overtuigd dat wij totale engelen waren en dat we volledige rechten hebben om alles te doen wat nodig is om onze rechten op te eisen in ons bezette land. We hadden lange discussies over hete onderwerpen waaraan ik gewoonlijk niet deelneem, vooral niet met diegenen die ik

“Ik was er volledig van overtuigd dat wij totale engelen waren.”

als duivels en vijanden beschouw. Dit is het gevolg van de ervaring die ik heb in het omgaan met Israëli's, omdat ik in hun gevangenis heb vastgezet en de behandeling daar zo grof was.

In het begin was ik niet geïnteresseerd in wat voor soort relatie dan ook met de andere kant. Maar de discussies werden geleid door bekwame mensen die verantwoordelijk waren om het tempo van de discussies goed te houden en iedereen bij het gesprek te betrekken. Wie had gedacht dat we de veiligheid van Israël zouden bespreken, of het recht van beide kanten - zowel van de bezetter als van diegene die bezet wordt - om in vrede te leven? Ik hoorde daar briljante en uitvoerbare ideeën.

Ik zag Israëli's die de bezetting totaal afwezen en ik had elf dagen een Israëliische kamergenoot die hoopt ooit het Palestijnse burgerschap te kunnen aanvragen zodat hij in Nablus kan wonen. Deze ervaring bracht mij ertoe herinneringen op te halen uit de dagen vóór

september 2000, de dagen van Oslo en vrede; wat hoop ik dat die dagen terug zullen komen. We spraken over die dagen en hoe mooi en rustig het leven toen was, hoe dat stabiliteit en welvaart bracht. Mijn woorden zorgden ervoor dat de anderen moesten huilen, vooral de Israëli's. De meesten van hen hebben niet de kans gehad om in zulke omstandigheden te leven.

Na elf dagen realiseerde ik mij dat wij noch zij engelen zijn. Ik heb geleerd dat het pad naar vrede niet geplaveid is, maar dat het haalbaar is door open te staan voor onszelf, door rationaliteit, door elkaar te accepteren en elkaars nationale rechten te erkennen. Ik kwam als deelnemer, maar na deze ervaring heb ik besloten om actiever te zijn binnen mijn gemeenschap en anderen aan te moedigen deze zelfde ervaring te krijgen die ik de afgelopen elf dagen heb gehad.”

R.M.
‘67 Palestijnse deelnemer

Thuis verder groeien

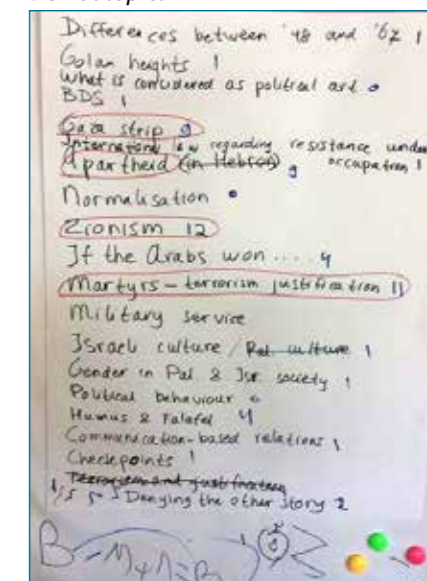
We zeggen weleens dat het seminar een bubbel is, klein en comfortabel, waar vertrouwen en hoop een gezicht krijgen. Een bubbel waarin we een groep creëren van dertig jongemensen, die allemaal anders zijn en toch zoveel met elkaar gemeen hebben. Waar verschillen benoemd en bejubeld worden en waar iedereen naar de ander luistert. Het is geen paradijs, maar ons samenzijn overstijgt wél voor even de harde dagelijkse realiteit van thuis. De dagen in Droushia maken veel los, dat blijkt uit de verhalen van deelnemers. Maar wat gebeurt er als die bubbel knapt, als er afscheid is genomen en iedereen weer terug is in eigen dorp of stad?

Op de laatste dag in Cyprus plukte ik een takje munt uit de tuin van het hotel. Ik stopte het in mijn waterfles, lekker fris op een warme dag. Op het vliegveld moest het water eruit, maar het takje

munt bleef. Ik vulde de fles met nieuw water en vergat het. Drie dagen later vond ik de fles terug, het takje was nog steeds groen. Dit takje wil leven, dacht ik, en stopte het in de grond met veel water. Weer vergat ik het. Toen ik er een week later naar keek, had het takje wortel geschoten. Frisgroene nieuwe blaadjes staken fier omhoog en het plantje rook heerlijk.

“Wat een levenskracht”, verzuchtte ik. En wat fijn dat dit plantje een kans kreeg om verder te groeien. Ineens zag ik de vergelijking. Na het seminar gaan de deelnemers naar huis, terug een verdeelde samenleving in. De groep valt uit elkaar, zoals het takje dat ik wegplukte van de plant. Vervolgens gaat ieder voor zich op zoek naar een manier om datgene dat is ontstaan tijdens het seminar, ook thuis verder te laten groeien. Het is mijn hoop dat de takjes vruchtbare bodem vinden, wortel zullen schieten en verder zullen groeien. Ik heb er

De hot topics

vertrouwen in dat iedere deelnemer, op zijn of haar manier, hun takje steeds water blijft geven, en misschien wel nieuwe stekjes op nieuwe plekken zal planten.

Marieke van Andel
mede-begeleider COME-seminar

“Het is geen paradijs, maar ons samenzijn overstijgt wél voor even de harde dagelijkse realiteit van thuis.”

Financieel verslag van het seminar

Als penningmeester beperk ik mij tot de financiële zaken rondom het seminar. In deze LINK leest u hoe het is geweest op Cyprus en welke zaken wij als bestuur ter hand hebben genomen.

Maar vooral en vooraf hartelijk dank aan u als donateur van stichting COME. Zonder uw, vaak al jarenlange, steun hadden wij al lang moeten stoppen met het organiseren van het seminar op Cyprus.

Van een viertal stichtingen hebben wij het afgelopen jaar een totaal bedrag van € 17.500,- mogen ontvangen.

Een prachtbedrag, meer dan welkom. Maar het seminar heeft dit jaar rond de € 43.500,- gekost. We merken dat prijzen stijgen van vliegtickets en kosten van het hotel. De deelnemers zelf betalen ook een deel van de kosten, dit jaar een bedrag van bijna € 7.000,-. Een snelle rekensom leert dat we dit jaar € 19.000,- als stichting zelf hebben moeten betalen aan het seminar. U bij elkaar bent zeer trouw in uw bijdrage, maar dat dekt niet onze eigen bijdrage. Dus ook dit jaar teren wij weer in op onze reserves.

In deze LINK kunt u lezen over een ac-

tie die door één van onze bestuursleden is gehouden, misschien ook iets voor u?

En overweeg i.p.v. de gift aan COME deze voor een minimale periode van 5 jaar vast te leggen in een schenkingsovereenkomst. Dit levert u belastingvoordeel op en u kunt meer schenken zonder dat het u meer kost. Bovendien ontvangt COME meer voor de dialoogseminars. Over winnen gesproken! Meer info: kijk op <https://anbi.nl/periodiek-schenken/> of neem contact op met het bestuur van stichting COME.